

به نام خدا

دانشکده فنی و حرفه ای مائده

گروه کامپیوتر

جزوه درس زبان ماشین و اسمبلی

قابل توجه دانشجویان عزیز:

به همراه این فایل جهت توضیحات تکمیلی مطالب گفته شده از فصل دو و سه کتاب "برنامه نویسی به زبان اسمبلی" نوشته جعفر نژاد قمی نیز باید مطالعه شود. تمرین های پایان هر فصل که در این فایل آمده است جواب داده شود و در اولین جلسه کلاس حضوری تحویل داده شود.

مدرس:

نگار مهدی نژاد

فصل 2

ساختار کامپیوتر و ریزپردازنده های 80X86

واژه میکروپروسسور در صنعت نیمه هادی توسط شرکت اینتل ابداع شد. آنها این واژه را برای توصیف یک مدار مجتمع ماشین حساب چهار بیتی که تازه طراحی کرده بودند به کار بردند. امروزه میکروپروسسور به آی سی هایی گفته می شود که اساس یک میکروکامپیوتر را تشکیل می دهند.

بعضی سازندگان به کار بردن چند میکروپروسسور در یک کامپیوتر را مفید تشخیص داده اند. یکی از میکروپروسسورها برای کنترل صفحه کلید، دومی برای پرداختن به عملیات ورودی خروجی، سومی برای کنترل وسایل ذخیره سازی انبوه (دیسک گردانها) و - چهارمی به عنوان پروسور اصلی سیستم می توانند به کار روند. این تکنیک پردازش توزیع شده Distributed Processing نام دارد.

شاید بتوان علت ساخت پردازنده ها را در سادگی، کم بودن حجم و برنامه پذیری خلاصه کرد اما در واقع هر سیستم کامپیوتری بر اساس نحوه دریافت و پردازش اطلاعات به صورتهای زیر تقسیم می شود:

کامپیوتر آنالوگ: دارای ورودی آنالوگ

کامپیوتر دیجیتال: دارای ورودی دیجیتال

کامپیوتر ترکیبی: دارای ورودی آنالوگ و دیجیتال (یک کاربرد در هواشناسی)

رایانه نسل اول لامپ خلاء زبان ماشین

رایانه نسل دوم ترانزیستور زبان اسمبلی

رایانه نسل سوم آی سی زبان سطح بالا

رایانه نسل چهارم VLSI زبان سطح بالا

رایانه نسل پنجم هوش مصنوعی

رایانه نسل ششم شبکه های عصبی مصنوعی

ریز پردازنده مدار الکترونیکی بسیار گسترده و پیچیده ای میباشد که دستورات برنامه های ذخیره شده را انجام می دهد. پردازنده دو عمل مهم انجام می دهد:

1 کنترل تمام محاسبات و عملیات -

2 کنترل قسمت های مختلف -

پردازنده ها وظایف اصلی زیر را برای رایانه انجام می دهد:

1 دریافت داده هاز دستگاه های ورودی -

2 انجام عملیات و محاسبات و کنترل و نظارت بر آنها -

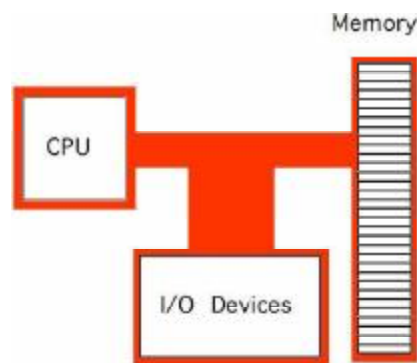
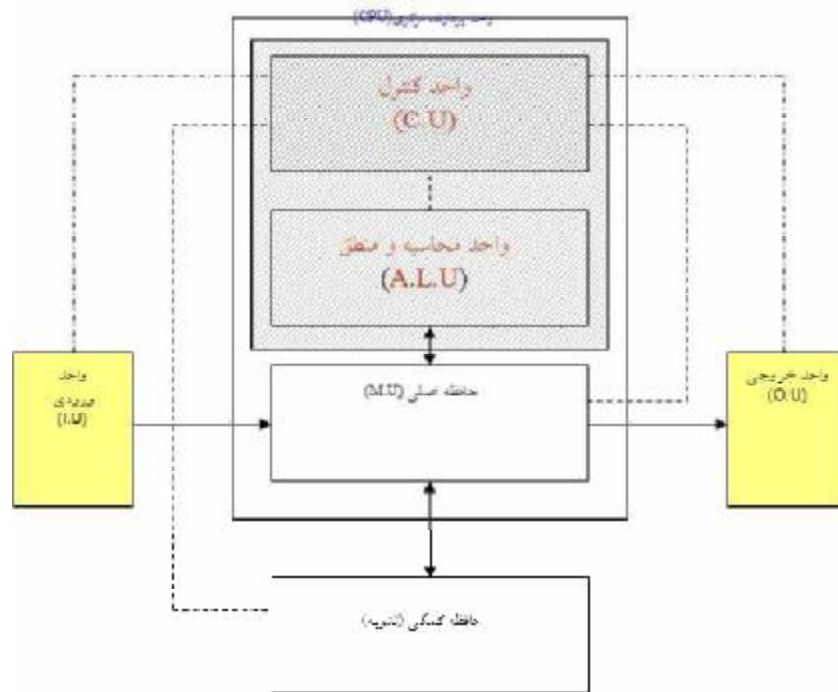
3 ارسال نتایج عملیات با دستگاه های خروجی -

همچنین عملکرد یک پردازنده از نظر فنی با دو ویژگی تعیین می شود:

1- تعداد بیت هایی که یک پردازنده در هر لحظه پردازش می کند . طول این کلمات معمولاً 4 و 8 و 16 و 32 و 64بیتی می باشد.

2- تعداد پالس های الکترونیکی که در یک ثانیه تولید شده است و با واحد مگاهرتز سنجیده می شود- .

اجزای یک سیستم کامپیوتری

نکته : 1 پردازنده بطور مستقیم با حافظه اصلی در ارتباط است.

نکته : 2 ظرفیت حافظه های اصلی خیلی بالا نیست بنابراین لازم است از حافظه های کمکی نیز استفاده شود که دارای سرعت کمتری می باشد.

بخشهای داخلی یک ریزپردازنده:

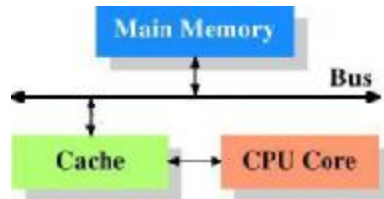
ALU (ARITHMETIC LOGIC UNIT) وظیفه این بخش انجام عملیتهای محاسباتی (ریاضی) و منطقی است.

CU (CONTROL UNIT) این قسمت فرمانهای لازم جهت کنترل و نظارت بر سیستم را به قسمت‌های مختلف ارسال و یا از قسمت‌های مختلف دریافت می کند.

REGISTER ثبتها حافظه های کوچک و سریعی هستند که در درون پردازنده جهت ذخیره موقت اطلاعات بکار می روند

و بسته به نوع ریزپردازنده می توانند 8 بیتی ، 16 بیتی ، 32 بیتی و 64 بیتی و ... باشند.

CACHE این قسمت جهت ذخیره اطلاعاتی که بطور مداوم استفاده می شود بکار می رود.

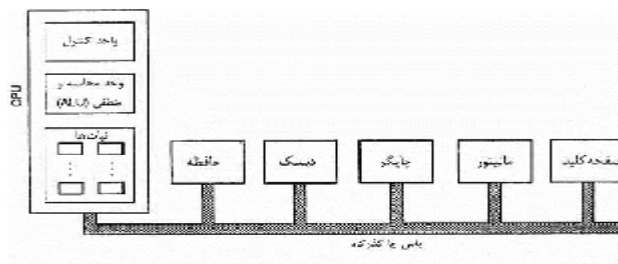

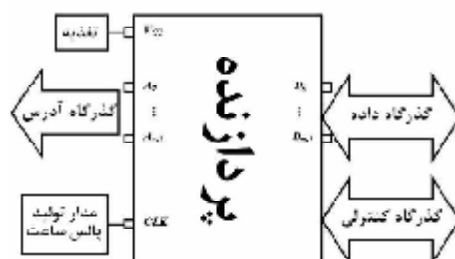
ACCUMULATOR ثبتی است که از سایر ثبتها متمایز بوده و عمدتاً در متن اجرای برخی دستورات قرار دارد که جهت نگهداری نتیجه مورد استفاده قرار می گیرد (. بر گه کار موقت)

IR (INSTRUCTION REGISTER) این قسمت معنای هر دستور و مراحل که یک پردازنده بایستی برای اجرای آن در پیش بگیرد را مشخص می کند . دستورات پس از دریافت از حافظه وارد این قسمت شده تا پس از رمزگشایی اجرا شوند .

PC (PROGRAM COUNTER) از آنجایی که دستورات یک برنامه بایستی به ترتیب اجرا شوند پردازنده بایستی به طریقی بداند که دستور بعدی را که بایستی اجرا کند کدام است . وظیفه این ثبت نگهداری آدرس دستور بعدی است که قرار است اجرا شود . با اجرای هر دستور پردازنده به طور خودکار یک واحد به این ثبت اضافه می کند تا به دستور بعدی اشاره کند (. همان ثبت IP در برخی کامپیوترها)

BUS سیمهای ارتباطی بین عده ای وسایل در کامپیوتر باس یا گذرگاه نامیده می شود .

پردازنده های 80X86 اینتل

4004	این پردازنده یک پردازنده ۴ بیتی بود که جهت ماشین حسابهای دستی طراحی شده بود و از ۲۳۰۰ ترانزیستور PMOS ساخته شده بود.
8008	این پردازنده یک پردازنده ۸ بیتی ۱۸ پایه بود که از ۳۰۰۰ ترانزیستور PMOS ساخته شده بود و دارای ۶۶ دستورالعمل بوده و قابلیت آدرس دهی 16KB را دارا می باشد.
8080	این پردازنده ۴۰ پایه بود که از تکنولوژی NMOS ساخته شده بود و دارای ۱۱۱ دستورالعمل بوده و قابلیت آدرس دهی 64KB را دارا می باشد.
8085	اینتل ۳ پردازنده فوق را در یک تراشه تحت عنوان 8085 قرار داد.
8086	این پردازنده یک پردازنده ۱۶ بیتی بوده و قابلیت آدرس دهی 1MB حافظه را دارا بود.
8088	تا قبل از استفاده شرکت IBM از پردازنده های اینتل، شرکت اینتل بعنوان تولید کننده تراشه های حافظه شناخته می شد. اینتل این پردازنده را برای کاهش هزینه های بردهای 8085 طراحی نمود. پردازنده ای که در درون ۱۶ بیتی ولی دارای ۸ پایه گذرگاه داده بود و از ۲۹۰۰۰ ترانزیستور ساخته شده بود.
80286	تمامی پردازنده های قبلی بصورت بسته بندی DIP ساخته شده بودند. این پردازنده یک پردازنده ۱۶ بیتی، دارای ۲۴ پایه گذرگاه آدرس و بصورت بسته بندی LCC و از ۱۳۰۰۰۰ ترانزیستور ساخته شده بود که توانایی اجرای کلیه دستورات ۸۰۸۸ و ۸۰۸۶ را دارا بود.
80386	قبل از ساخت این پردازنده اینتل تولید تراشه های حافظه را متوقف کرد. این پردازنده ۳۲ بیتی دارای ۲۲ پایه گذرگاه آدرس و ۱۲۲ پایه که بصورت بسته بندی PGA و از ۲۷۵۰۰۰ ترانزیستور CMOS ساخته شده بود.
80486	قبل از ساخت این پردازنده اینتل مجوز تولید تراشه های ۸۰۸۶ و ۸۰۸۸ را برای سایر شرکت ها صادر و خود تنها به ساخت تراشه ۸۰۳۸۶ پرداخت. این تراشه اولین ریزپردازنده ای بود که شامل ۱/۲ میلیون ترانزیستور بود. یک پردازنده ۳۲ بیتی با ۱۶۸ پایه در بسته بندی PGA و قابلیت آدرس دهی 4GB حافظه.
PENTIUM	اولین پردازنده پنتیوم با بیش از ۳ میلیون ترانزیستور BiCMOS که با پردازنده های قبلی سازگار بود ساخته شد. این پردازنده دارای گذرگاه داده ۶۴ بیتی و ثباتهای داخلی ۳۲ بیتی بود. دارای دو عدد حافظه نهان داخلی (یکی برای داده و یکی برای آدرس) و مدارهای پیش بینی پرش و ۲۷۳ پایه ای و تقریباً دو برابر سریعتر از ۸۰۴۸۶ بود.

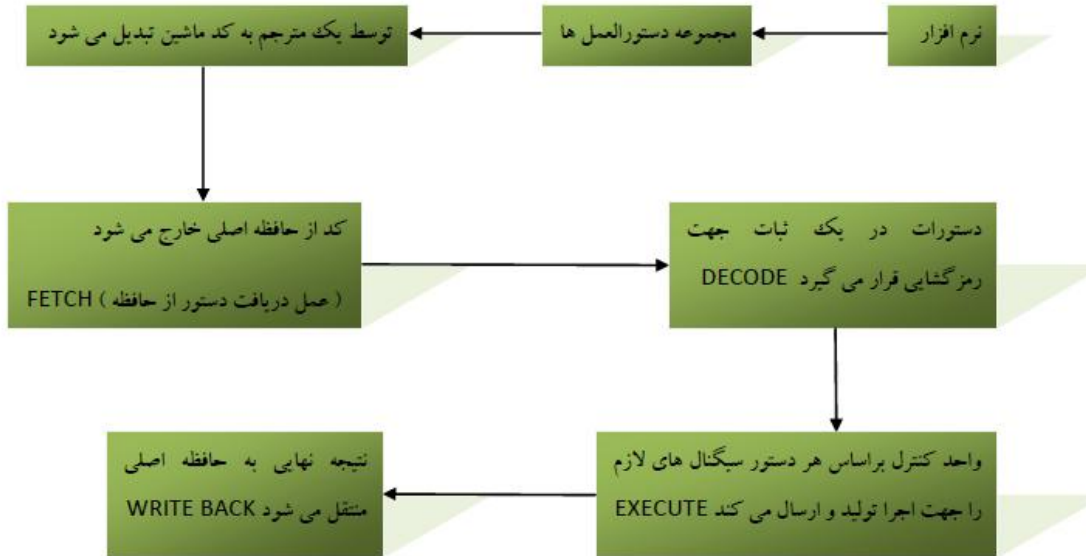
انواع RAM به طور کلی دو نوع وجود دارد:

SRAM در ساخت این نوع حافظه از فلیپ فلاپها استفاده می شود. جهت ساخت هر سلول حافظه از 6

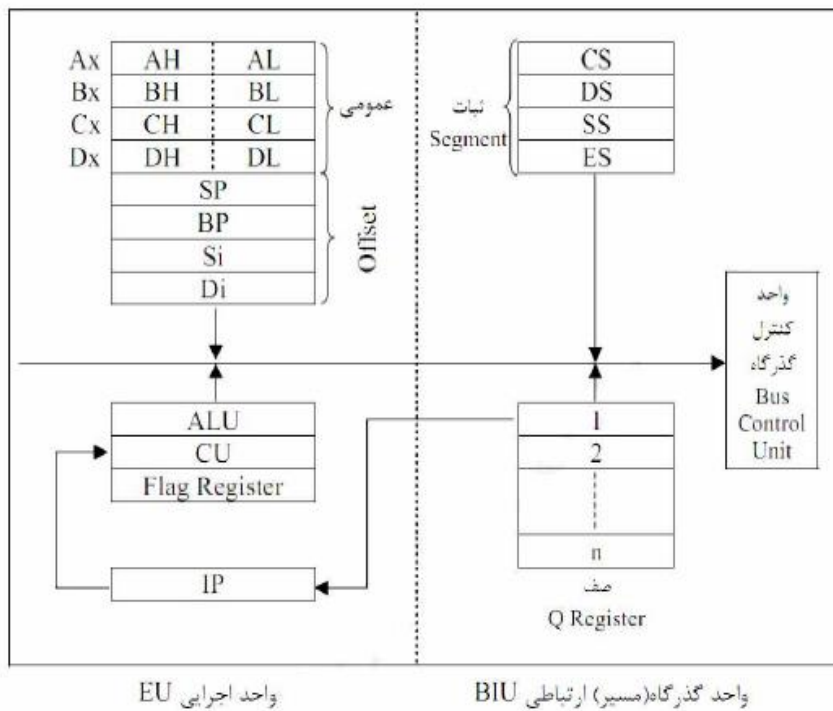
ترانزیستور استفاده میشود (امروزه 4 ترانزیستور) در ساخت حافظه های **CACHE** به دلیل سرعت بالاتر این نوع حافظه ها استفاده می شود.

DRAM در ساخت این نوع حافظه از خازن استفاده می شود. جهت ساخت هر سلول حافظه از 1 ترانزیستور استفاده می شود.

کار پردازنده:

آشنایی با معماری پردازنده های 80X86

ثباتها:

ثباتهای پردازنده ۸۰۸۶ به شش دسته تقسیم می شوند که همه این ثباتها شانزده بیتی هستند:

۱- ثباتهای عمومی (همه منظوره) AX, BX, CX, DX

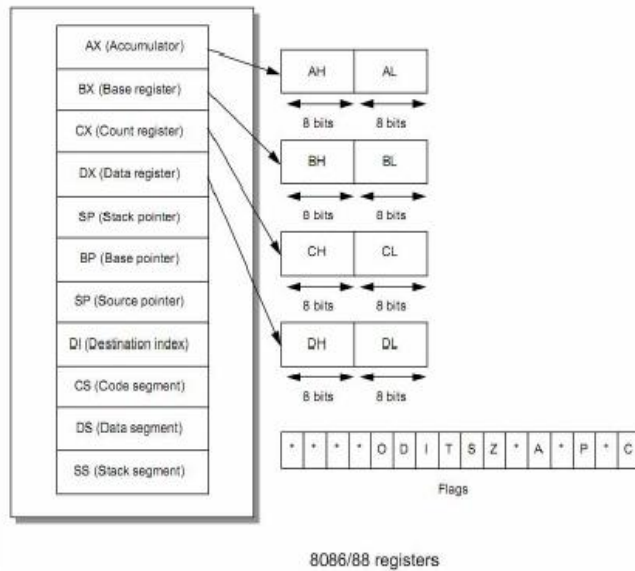
۲- ثباتهای قطعه ES, SS, CS, DS

۳- ثباتهای اشاره گرها BP, SP

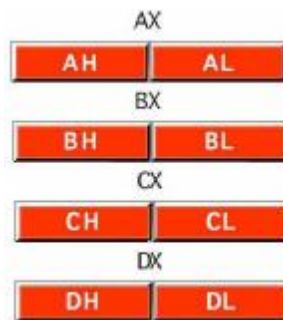
۴- ثبات دستور IP

۵- ثباتهای شاخص (اندیس) SI, DI

۶- پرچم FR

ثباتهای همه منظوره: این ثباتها برای مقاصد مختلفی بکار می روند. ویژگی منحصر به فرد این ثباتها قابلیت استفاده آنها بصورت 8 بیتی و 16 بیتی است. مثلاً ثبات 16 بیتی AX شامل یک بخش (AH هشت بیت بالا) و (AL هشت بیت پایین) است.

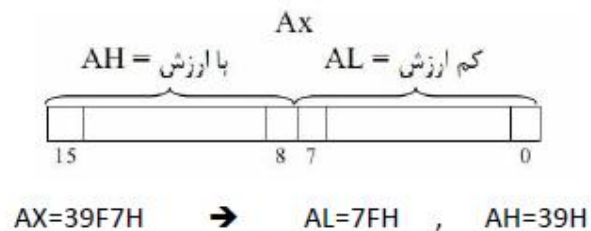

ثبات: AX (ACCUMULATOR) این ثبات در دستورالعملهای محاسباتی و ورودی / خروجی به عنوان ثبات نتیجه عملیات به کار می رود.

ثبات: BX (BASE) این ثبات جهت نگهداری آدرس پایه حافظه به کار می رود. کاربرد دیگر آن در انجام محاسبات است.

ثبات : **CX (COUNTER)** از این ثبات معمولاً برای شمارش دفعات تکرار یک حلقه و نیز محاسبات استفاده می شود.

ثبات : **DX (DATA)** از این ثبات در عملیاتهای ورودی/خروجی به عنوان آدرس پورت استفاده می شود.

قطعه یا سگمنت:

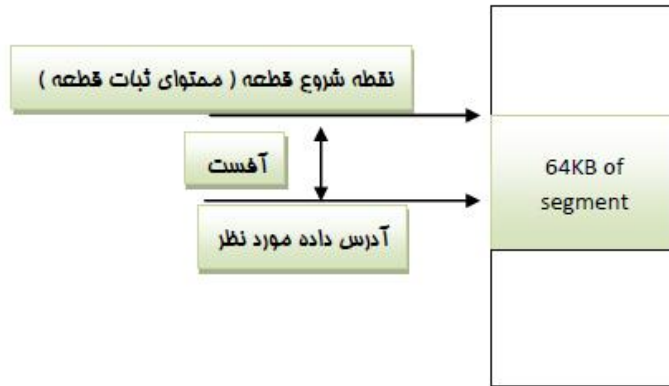
هر برنامه اسمبلی حداقل از سه قطعه تشکیل شده است. قطعه کد که دستورات برنامه در آن قرار دارد، قطعه داده که اطلاعات موجود در برنامه در آن قرار دارد و قطعه پشته که برای اطلاعات موقت بکار می رود. فرض کنید شما می خواهید عملیات ضرب زیر را انجام دهید: ابتدا 5 را در 7 ضرب کرده و از آنجایی که جواب آن 35 می شود 5 را نوشته و 3 را در ذهن خود می سپارید سپس 5 را در 1 ضرب کرده و با 3 ذهن جمع کرده و حاصل را که 8 هست می نویسید. این الگو محاسبه در کامپیوتر به شکل قطعه بصورت زیر نوشته می شود:

۱۷		
× ۵		
۸۵	×	قطعه کد
۵	+	قطعه داده
۳	-	قطعه پشته

نکته : از آنجایی که 8086 دارای بیست خط آدرس می باشد بنابراین حداکثر تا 1MB را پشتیبانی می کند این مقدار در واقع بیشترین حافظه قابل دسترس فیزیکی می باشد.

- وظیفه ثبات : **CS** محل نگهداری آدرس ابتدای قطعه کد (ثبات سگمنت کد)
- وظیفه ثبات : **DS** محل نگهداری آدرس ابتدای قطعه داده (ثبات سگمنت دیتا)
- وظیفه ثبات : **SS** محل نگهداری آدرس ابتدای قطعه پشته (ثبات سگمنت پشته)
- وظیفه ثبات : **ES** محل نگهداری آدرس ابتدای قطعه اضافی (ثبات سگمنت اکسترا)

آدرس تفاوت مکان (آفست) : این آدرس در محدوده 64KB قطعه قرار داشته و یک آدرس ۱۶ بیتی می باشد . معمولاً فاصله نقطه شروع قطعه تا مکانی که داده مورد نظر در آنجا قرار دارد را آفست گویند . محدوده آن از 0000^H الی $FFFF^H$ می باشد .

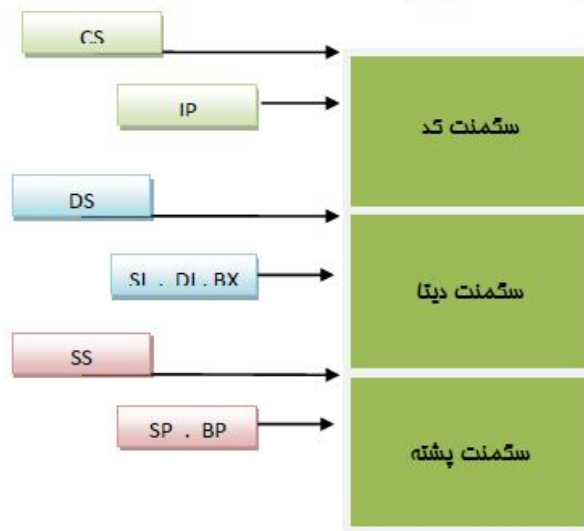

اشاره گرها POINTER: ثباتهای اشاره گر ۱۶ بیتی نگهدارنده بخش آفست در آدرس دهی هستند و همراه یکی از ثباتهای قطعه به محلی از حافظه اشاره می کنند . (قبلاً دیدیم که ثبات IP با ثبات CS اشاره به یک آدرس منطقی یک دستور در حافظه می کند .)

IP: همراه با ثبات CS به دستورالعمل بعدی که بایستی توسط پردازنده اجرا شود اشاره می کند .

SP: آفست مکانی از محدوده قطعه پشته است که عمل قرار گرفتن داده در پشته صورت می گیرد . SP : SS

BP: برای دسترسی به متغیرهایی که در پشته قرار دارند استفاده می شود .

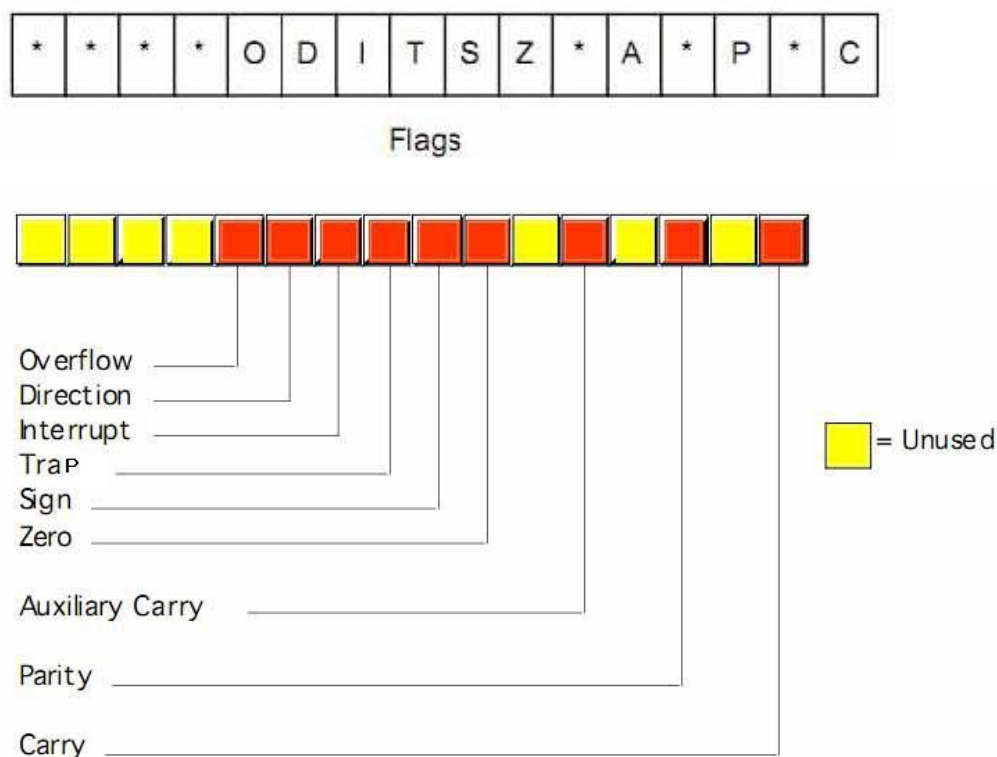
ثبات های شاخص : INDEX این دو ثبات 16 بیتی اغلب به عنوان اشاره گر به همراه DS به کار می روند تا به داده های موجود در محدوده قطعه داده دسترسی شود . اما به منظورهای دیگری نیز استفاده می شوند مثلاً

اگرچه نمی توانند به دو بخش هشت بیتی تجزیه شوند اما میتوانند مانند ثباتهای همه منظوره به کار روند (.
 آفست قطعه اضافی ثبات DI می باشد)

SI : برای آدرس دهی و در عملیاتهای رشته ای به عنوان مبداء استفاده می شوند.

DI : برای آدرس دهی و در عملیات های رشته ای بعنوان مقصد استفاده می شوند.

ثبات پرچم : FLAG REGISTER بیتهای این ثبات وضعیت CPU را بعد از انجام یک عمل نشان می دهند.

8086 Flags Register

رقم نقلی : Carry (C) در عملیاتهای محاسباتی و همینطور چرخش و شیفت این بیت جهت ذخیره رقم نقلی به کار می رود (. با ارزش ترین رقم نقلی در محاسبات ذخیره می شود) در واقع اگر نتیجه یک عمل محاسباتی بدون علامت آنقدر بزرگ باشد که در مقصد جا نشود این پرچم برابر یک خواهد شد.

توازن : Parity (P) این پرچم توازن بایت اول 8 (بیت کم ارزش) را چک می کند . اگر پس از انجام عملی تعداد زوجی از یک ها وجود داشته باشد این پرچم یک می شود (توازن فرد) در واقع این پرچم مخصوص تست انتقال دیتا می باشد.

رقم نقلی کمکی : **A : Auxiliary Carry** در انجام عملیات ریاضی به صورت BCD اگر رقم نقلی از بیت d3 به d4 وجود داشته باشد این پرچم یک و در غیر این صورت صفر است.

پرچم صفر : **Z : Zero** هرگاه نتیجه یک عملیات حسابی یا منطقی صفر گردد این پرچم یک می شود و در غیر این صورت صفر است.

علامت : **S : Sign** این بیت مستقیماً به بیت پرارزش نتیجه عملیات (MSB) حاصل عملیات متصل است اگر نتیجه منفی باشد این پرچم برابر یک و اگر نتیجه عملیات مثبت باشد برابر صفر است.

تله : **T : Trap/Trace** این پرچم برای اجرای برنامه بصورت گام به گام یا دستور به دستور کاربرد دارد . در واقع این پرچم مشخص میکند که آیا پردازنده پس از اجرای هر دستور متوقف می شود یا خیر . اگر این بیت 1 باشد برنامه به صورت گام به گام اجرا می شود و اگر صفر باشد بصورت طبیعی اجرا می شود.

وقفه : **I : Interrupt** جهت تشخیص وقفه کاربرد دارد . اگر یک باشد فعال و اگر صفر باشد وقفه غیر فعال است.

جهت : **D : Direction** جهت کنترل عملیاتهای رشته ای از قبیل انتقال یا مقایسه کاربرد دارد . اگر یک باشد عمل انتقال یا مقایسه از راست به چپ یا از پایین به بالا است و اگر صفر باشد عمل انتقال یا مقایسه از چپ به راست یا از بالا به پایین است.

سرریز : **O : Overflow** اگر در حاصل یک عملیات (علامت دار) نتیجه ای بیش از ظرفیت بدست آید سرریز رخ داده است و این پرچم یک می شود.

مثلاً در عملیات جمع خطای سرریز زمانی رخ می دهد که علامت حاصلجمع دو عدد مثبت ، منفی شود و یا علامت حاصلجمع دو عدد منفی ، مثبت شود . برای برطرف کردن این خطا تعداد بیتها را افزایش می دهند مثلاً بجای هشت بیت از ده بیت استفاده می شود. در جمع دو عدد مختلف علامت سرریز رخ نمی دهد.

نکته مهم : تفاوت بین نقلی و سرریز $OF=CF \oplus Cin$

CF : نقلی خارج شده از بیت علامت : **Cin** نقلی وارد شده به بیت علامت است.

اگر $OF=1$ عدد در محدوده علامتدار نادرست است و اگر $CF=1$ عدد در محدوده بدون علامت نادرست است.

مثال : ضمن بدست آوردن حاصل جمع های زیر مقادیر ثبات پرچم را نشان دهید .

$$38^H + 2F^H =$$

$$0011\ 1000 + 0010\ 1111 = 0110\ 0111 \longrightarrow 67^H$$

$$CF=0\ PF=0\ AF=1\ ZF=0\ SF=0\ OF=0$$

$$2345^H + 3219^H =$$

$$0010\ 0011\ 0100\ 0101 + 0011\ 0010\ 0011\ 1001 = 0101\ 0101\ 0101\ 1110 \longrightarrow 555E^H$$

$$CF=0\ PF=0\ AF=0\ ZF=0\ SF=0\ OF=0$$

	بدون علامت	علامتدار	
0000 0100 <u>+1111 1011</u> 1111 1111 CF=0, Cin=0 → OF=0	4 <u>+251</u> 255	+4 <u>-5</u> -1	از آنجایی که هم CF و هم OF برابر صفر است نتیجه در محدوده علامتدار ویی علامت صحیح است.
1111 1100 <u>+0000 0101</u> 0000 0001 CF=1, Cin=1 → OF=0	252 <u>+ 5</u> 1	-4 <u>+ 5</u> +1	OF=0 فقط محدوده علامتدار صحیح است.
0111 1001 <u>+0000 1011</u> 1000 0100 CF=0, Cin=1 → OF=1	121 <u>+ 11</u> 132	+121 <u>+ 11</u> -124	CF=0 فقط محدوده بدون علامت صحیح است.
1111 0110 <u>+1000 1001</u> 0111 1111 CF=1, Cin=0 → OF=1	246 <u>+132</u> 127	-10 <u>-119</u> +127	از آنجایی که هم CF و هم OF برابر یک است هر دو نتیجه در محدوده علامتدار ویی علامت نادرست است.

صف دستورات : INSTRUCTION QUEUE در ریزپردازنده ها یک صف دستورالعمل وجود دارد که طول آن برای پردازنده های اولیه محدود بود و به تدریج در پردازنده های بعدی افزایش یافت که نهایتاً منجر به ایجاد **CACHE** گردید (. در 8086 طول صف دستور (4 بایت) دستور می باشد) از این صف برای ذخیره تعدادی دستورالعمل که از حافظه به ریز پردازنده منتقل می شوند استفاده می گردد (. به منظور افزایش سرعت) **CPU** در پردازنده های 8085 و ماقبل آن برای اجرای یک برنامه پردازنده می بایست دستور را از حافظه دریافت آنرا اجرا و سپس مجدداً به حافظه مراجعه کرده و دستور بعدی را به پردازنده منقل نماید و این عمل بصورت پشت سرهم انجام می شد . اما در پردازنده 8086 با ایجاد صف دستور همزمان با اجرای یک دستور (بطور موازی) تا 4 دستور بعدی نیز از حافظه دریافت و در این صف ذخیره می شد (**FIFO**) . با این کار پردازنده برای اجرا مجبور نبود هربار به حافظه مراجعه کند و در نتیجه زمان کلی اجرا کاهش و سرعت اجرا بالاتر خواهد رفت .

تمرینهای فصل 2:

1- کدام یک از ثباتهای زیر نمی توانند به دو بایت بالا و پایین تقسیم شوند.

الف CS ب AX پ DS ت SS ث BX ج DX

2- وضعیت CF,PF,AF,ZF,SF را برای اعمال زیر مشخص کنید.

الف MOV BL,9FH ب MOV DX,10FFH

ADD DX,1H ADD BL,61H

3- روند اجرای یک دستور توسط پردازنده به چه شکل است؟

4- ثباتهای پردازنده 8086 را نام ببرید و کاربرد هر یک را توضیح دهید.

5- اصطلاحات زیر را توضیح دهید:

سگمنت: آفست: ثبات: گذرگاه:

فصل 3:

مقدمات زبان اسمبلی

معمولاً هر برنامه زبان اسمبلی از تعدادی دستورالعمل ساخته شده است که بیانگر عملیاتی است که بایستی انجام شود. مجموعه دستورالعملهای یک میکروپروسسور لیست تمام فرمانها یی است که CPU می تواند تشخیص دهد و اجرا کند.

شبه دستورات: اسمبلر دارای فرمانهایی است که کاربر را در کنترل ترجمه و تهیه لیست های برنامه یاری می کند. این فرمان ها به شبه دستورات معروف هستند.

انتخاب اسم: اسم با رقم شروع نمی شود. از حروف و اعداد انگلیسی تشکیل میشود.

همچنین اسم نبایستی از کلمات ذخیره شده در اسمبلی باشد.

انواع ثابت ها:

1-باینری: شامل صفر و یک ها می باشد که در انتهای آن حرف B نوشته می شود.

2-دسیمال: شامل ارقام صفر الی 9 می باشد (اضافه کردن حرف D در انتهای آن اختیاری می باشد)

3-هگزادسیمال: شامل ارقام 1 الی 9 و حروف A الی F که در انتهای آن حرف H نوشته می شود.

4-اکتال: شامل ارقام 1 الی 7 می باشد که در انتهای آن حرف O نوشته می شود (. به جای O از Q نیز

استفاده می شود)

5-کاراکتر: شامل هر کاراکتر از کدهای اسکی می باشد که بین علامت نقل قول ' یا " قرار می گیرد.

نکته: هرگاه مقداری در مبناء شانزده با حروف A تا F شروع شود بایستی به اول آن یک O اضافه شود تا کامپیوتر آنرا با یک برچسب یا متغیر اشتباه نگیرد.

داده ها: معمولاً عرض یک داده برابر سائز ثباتهای داخلی پردازنده می باشد (در اینجا شانزده بیتی) شبه دستورهای داده ها برای همه خانواده 80x86 یکسان و استاندارد می باشد.

تعریف متغیرها: شامل آدرس، نوع داده و اندازه آن می باشد (. آدرس اطلاعات در حافظه)

شبه دستور: DB به متغیر مورد نظر یک بایت اختصاص می دهد.

شبه دستور: DW به متغیر مورد نظر دو بایت اختصاص می دهد.

شبه دستور: DD به متغیر مورد نظر چهار بایت اختصاص می دهد.

DB تنها شبه دستوری است که می تواند برای تعریف یک رشته اسکی بزرگتر از 2 کاراکتر مورد استفاده قرار

گیرد .

شبه دستور (DUP کپی کردن) با این شبه دستور می توان اطلاعات مساوی را در متغیرهای مختلف کپی نمود.

M1 DB 5DUP(4H) == M1 DB 4H, 4H, 4H, 4H, 4H

مثال : ضمن رسم نقشه حافظه بنویسید که هر متغیر تعریف شده چند بایت حافظه اشغال می کند . به کل قطعه نوشته شده چند بایت حافظه اختصاص می یابد ؟

DATA0 DB 12

DATA1 DB 17^H

DATA2 DB 10111110B

DATA3 DB ?

DATA4 DW 2761^H

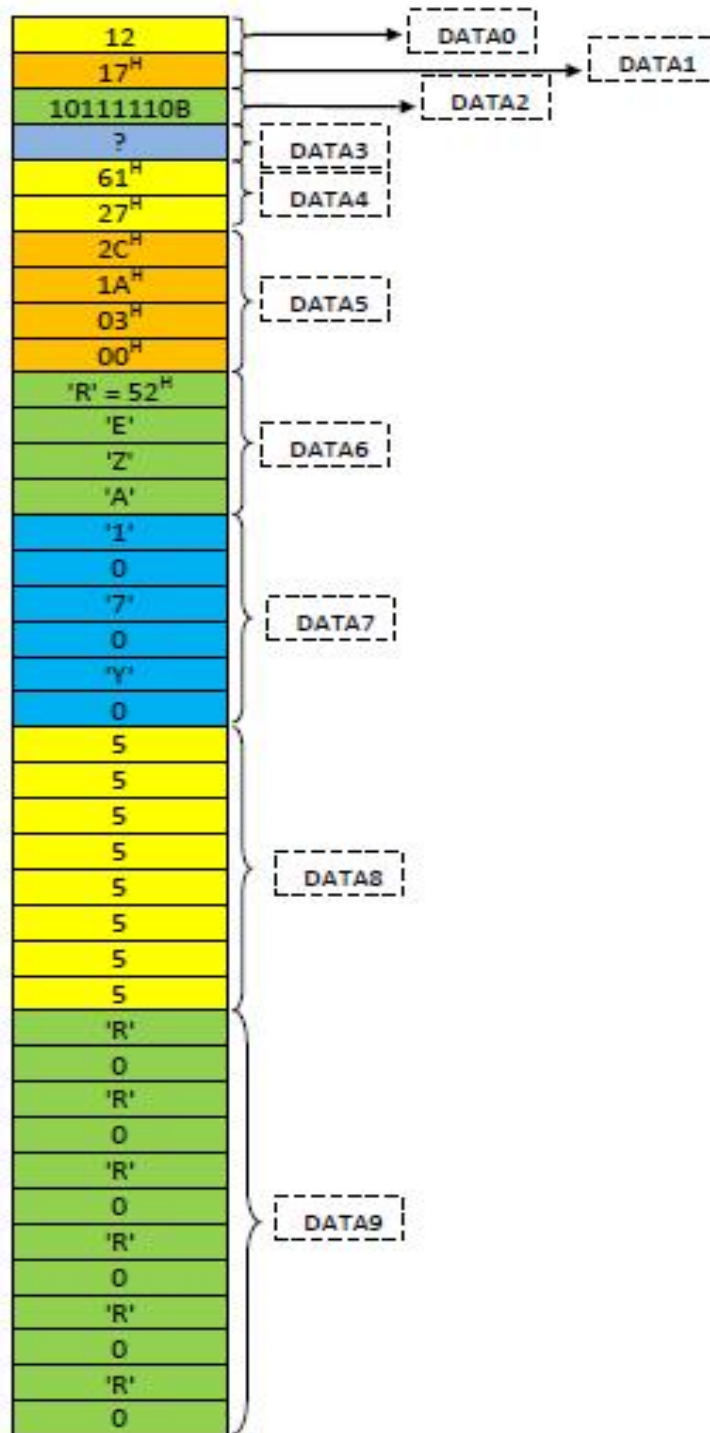
DATA5 DD 31A2C^H

DATA6 DB 'REZA '

DATA7 DW '1', '7', 'Y'

DATA8 DB 8DUP(5)

DATA9 DW 2DUP3DUP('R')

همانطور که دیده می شود برای کل متغیرها ۴۰ بایت در نظر گرفته شده است

قالب کلی هر دستورالعمل زبان اسمبلی :

[label] op-code operand ; comment

برجسب : معمولاً از برجسب به عنوان آدرس دستورالعمل در برنامه استفاده می شود. (آدرس دستور در حافظه)

برخی از انواع برجسب :

۱- برجسب دستور

```
BACK :  
    MOV AL, 3CH  
    .  
    .  
    LOOP BACK
```

۲- برجسب متغیر

```
ALI DB 85  
DATA DW ?
```

۳- برجسب روال

```
START PROC FAR  
.  
.  
START ENDP
```

۴- برجسب قطعه

```
CDSEG SEGMENT  
.  
.  
CDSEG ENDS
```

کد دستور : این قسمت حاوی عملی است که پردازنده بایستی آنرا انجام دهد.

عملوند: این قسمت حاوی اطلاعات مورد نیاز کد عمل می باشد. برخی از دستورات دارای دو عملوند و برخی شامل یک عملوند و برخی نیز بدون عملوند هستند. در شرایطی که دستور شامل دو عملوند باشد عملوند اول را مقصد و دومی را مبداء گویند.


```
MOV    AX, BX
ADD    BL, CH
```

توضیحات: این قسمت شامل توضیحات مورد نیاز دستورالعمل یا برنامه می باشد که برسبیله ؛ جدا می شود.

```
MOV AX, DATA1 ;move the first word into AX
```

روشهای آدرس دهی:

روش دست یافتن پردازنده به عملوند را آدرس دهی گویند.

۱- آدرس دهی فوری: در این روش عملوند مبداء یک مقدار عددی ثابت است.

```
MOV    AL, 20
```

نکته: جهت ثباتهای قطعه و پرچم از این روش آدرس دهی استفاده نمی شود.

۲- آدرس دهی ثباتی: این روش مربوط به عملیاتیهای ثباتهای داخلی ریز پردازنده می باشد. (سرعت آن از سایر روشهای آدرس دهی بالاتر است)

```
MOV    BX, CX
MOV    CL, DH
```

۳- آدرس دهی مستقیم: در این روش عملوند مبداء یا داده مورد نظر در حافظه وجود دارد و آدرس آن داده موجود است.

```
MOV    AX, [2000H]
MOV    CX, DATA3
```

نکته: ثباتهای شاخص SI, DI آدرس دهی مستقیم نمی شوند.

۴- آدرس دهی غیر مستقیم: در این روش آدرس داده مورد نظر در خود دستور نیست بلکه در یکی از ثباتهای SI, DI, BP, BX است.

```
MOV    AX, [BX]
```

۵- آدرس دهی غیر مستقیم نسبی پایه: در این روش آدرس موثر اطلاعات در حافظه برابر محتوای یکی از ثباتهای پایه BX, BP, علاوه مقداری جابجایی قرار دارد.

```
MOV    AX, [BX+5]
MOV    AX, [BX]+5
MOV    AX, 5 [BX]
```

۶- آدرس دهی غیر مستقیم نسبی شاخص (اندیس) : در این روش آدرس موثر اطلاعات در حافظه برابر محتوای یکی از ثباتهای شاخص SI , DI بعلاوه مقداری جابجایی قرار دارد .

```
MOV AX, [SI+3]
```

۷- آدرس دهی غیر مستقیم نسبی پایه و شاخص : در این روش آدرس موثر اطلاعات در حافظه برابر مجموع محتوای یکی از ثباتهای شاخص SI , DI بعلاوه محتوای یکی از ثباتهای پایه BP , BX بعلاوه مقداری جابجایی قرار دارد .

```
MOV AX, 4[DI][BX]
```

۸- آدرس دهی فسمی : به دستوراتی که به طور مشخص به یک آدرس اطلاعات یا عملوند اشاره نمی کنند گفته می شود .

```
STC  
NOP  
CLD
```

دستورات زبان اسمبلی

اشکال مختلف دستورالعملها:

1-انتقال اطلاعات 2 محاسبات ریاضی 3 مقایسه و پرش 4 محاسبات منطقی 5 ورودی و خروجی 6 کنترل پرچم وتوقف کامپیوتر 7 زیر برنامه

(1) انتقال اطلاعات:

دستور: MOV

MOV مبداء , مقصد

با اجرای این دستور محتوای عملوند مبداء به عملوند مقصد منتقل خواهد شد.

-هر دو عملوند بایستی از نوع بایت یا از نوع کلمه باشند.

-هر دو عملوند نمی توانند متغیر باشند.

-هیچکدام از عملوندها نمی توانند ثبات های IP و FR باشند.

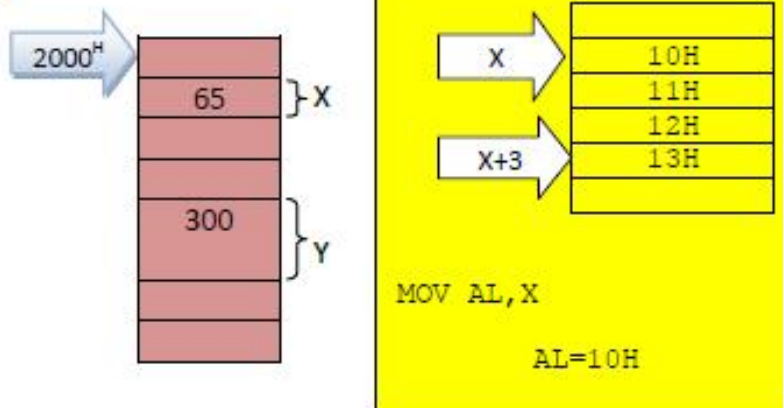
-محتویات دو ثبات قطعه را نمی توان مستقیماً به همدیگر منتقل نمود.

```
MOV CL , -50  
MOV X , 34H  
MOV AX , DATA1  
MOV ALI , BX
```

در مثال زیر دو دستور نوشته شده است . با توجه به نقشه حافظه نتیجه هر دستور چیست ؟

MOV BX, OFFSET_Y

MOV BX, Y

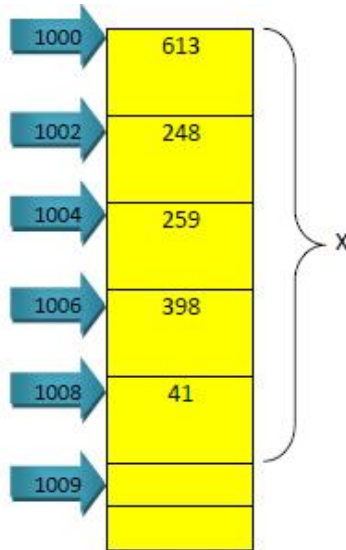

دستور اول آدرس متغیر Y را به ثابت BX منقل می کند . از آنجایی که متغیر Y دو بایت از حافظه را اشغال کرده است بنابراین آدرس آن برابر $2004H$ خواهد بود $BX=2004H$.
دستور دوم محتوای متغیر Y را به ثابت BX منقل می کند . بنابراین $BX=300$

مثال : با توجه به قطعه برنامه زیر محتوای AX و BX را پس از اجرای دستورات زیر بنویسید.

```
ORG 1000
X DW 613 , 248 , 259 , 398 , 41
MOV BX , OFFSET_X
MOV AX , [BX]+4
MOV DX , X+3
```

جواب : در خط اول آفست یا نقطه شروع از آدرس 1000 شروع شده است . در خط دوم یک متغیر به نام X تعریف شده است با 5 عدد دو بایتی که اگر بخواهیم برای این متغیر نقشه حافظه را رسم کنیم بصورت زیر می شود (: البته در بسیاری از موارد رسم نقشه حافظه لازم نیست)

BX = 1000

در خط سوم آدرس متغیر X به نیت BX منتقل می شود بنابراین :

در خط چهارم یک روش آدرس دهی غیر مستقیم نسبی پایه مشاهده می کنید . در این دستور محتوای آدرس 1000+4 به نیت AX منتقل

AX = 259

می شود . در آدرس 1004 عدد ذخیره شده است بنابراین :

DX=398

دستور : LEA : با اجرای این دستور آدرس متغیر مبداء در یکی از ثابتهای BX , BP , DI , SI قرار می گیرد.

مبداء , مقصد Lea

آفست مبداء <----- مقصد

-مبداء می تواند یک متغیر از نوع بایت یا کلمه باشد.

-از نظر نتیجه و اجرا این دو دستور زیر با هم معادل هستند:

LEA BX , X

MOV BX , OFFSET X

مثال : محتوای ثابت AL پس از اجرای قطعه برنامه زیر چیست ؟

ORG 100

DATA3 DB 23 , 47 , 35 , 83

LEA SI , DATA3 + 1

MOV AL , [SI]

جواب : خط اول آفست برنامه یا نقطه شروع را برای متغیر DATA3 تعیین می کند.

خط دوم یک متغیر از نوع بایت می باشد با چهار رقم که هر رقم با توجه به نوع متغیر بایت می باشند . بدین

ترتیب عدد 23 در آدرس 100 و عدد 83 در آدرس 103 ذخیره خواهد شد.

دستور مبادله : XCHG با اجرای این دستور محتوای عملوندهای مبداء و مقصد با هم مبادله می شوند.

مبداء ↔ مقصد

مبداء , مقصد XCHG

-مبداء و مقصد نمی توانند ثابت باشند.

-عملوندها بایستی از نوع بایت یا از نوع کلمه باشند.

-هر دو عملوند با هم نمی توانند متغیر باشند.

مثال : محتوای ثابت AX و متغیر X را پس از اجرای قطعه برنامه زیر بنویسید:

```
MOV AX , 1000
MOV X , 3000
XCHG X , AX
```

جواب : دو خط اول دستورهای انتقال است پس نتیجه:

AX=1000

X=3000

در خط سوم دستور مبادله بین ثابت AX و متغیر X داده شده که محتوای این دو با هم عوض می شوند

بنابراین نتیجه نهایی:

AX=3000

X=1000

مثال : محتوای ثابت AL و متغیرهای X و Y را پس از اجرای دستورات زیر بنویسید.

```
X DB 65
Y DB 48
MOV AL , X
XCHG AL , Y
MOV X , AL
```

جواب : خط اول X=65

خط دوم Y=48

خط سوم AL=65

خط چهارم Y=65 , AL=48

خط پنجم X=48

نتیجه : آخرین تغییرات Y=65 , X=48 , AL=48

دستور کاهش : با اجرای این دستور یک واحد از محتوای عملوند کم شده و نتیجه در عملوند قرار می گیرد.

عملوند DEC

1- عملوند - < عملوند

دستور افزایش : با اجرای این دستور یک واحد به محتوای عملوند اضافه شده و نتیجه در عملوند قرار می گیرد.

عملوند INC

عملوند -> +1 عملوند

-عملوند می تواند از نوع بایت یا از نوع کلمه باشد.

-عملوند نمی تواند یک عدد ثابت باشد.

مثال : نتیجه خط آخر در قطعه برنامه زیر چیست ؟

Z DB 130

DEC Z

جواب:

در خط اول مقدار Z برابر با 130 میشود و در خط دوم از مقدار Z یک واحد کم میشود. پس $Z=129$.

تمرین : نتیجه قطعه برنامه زیر چیست و مکان ذخیره نتیجه کجاست ؟

X DB 10 , 20 , 26 , 44 , 6

MOV BX , X

INC BX

پشته STACK

هر ثابت در 8086 بجز ثابتهای قطعه و SP قابل ذخیره سازی در پشته و دریافت از آن می باشند.

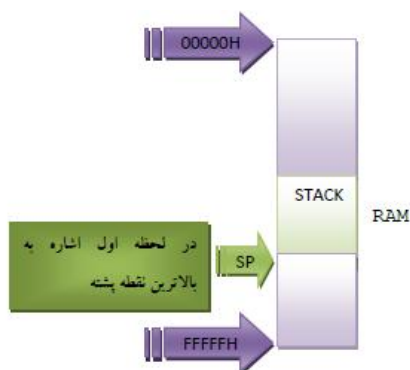
: PUSH ذخیره در پشته (درج)

: POP بار کردن (دریافت) از پشته (بازیافت)

پشته بصورت LIFO است یعنی آخرین داده ای که در آن قرار گرفته اول خوانده می شود مانند چند کتاب که روی هم قرار گرفته شده باشد. اطلاعات در حافظه پشته بصورت یک کلمه یک کلمه (دو بایت دو بایت) نوشته می شود و یا از آن خوانده می شود.

در 8086 ثابت SP به مکان حافظه جاری بکار رفته در بالای پشته اشاره می کند و به محض درج داده کاهش خواهد یافت 2 (واحد کاهش می یابد) و برعکس هنگام بازیافت این اشاره گر افزایش می یابد 2 (واحد

افزایش)

مثال : با فرض $AX=2486H, DX=5F93H, DI=85C2H, SP=1236H$ با اجرای دستورات

زیر محتوای پشته و اشاره گر آن

و همچنین محتوای ثابت BX و پرچم را نشان دهید.

PUSH AX
 PUSH DI
 PUSH DX
 POP BX
 POPF

جواب :

1230H	
1231H	
1232H	
1233H	
1234H	
1235H	
SP → 1236H	
1237H	

1230H	
1231H	
1232H	
1233H	
SP → 1234H	
1235H	86H
1236H	24H
1237H	

PUSH AX

1230H	
1231H	
SP → 1232H	
1233H	C2H
1234H	85H
1235H	86H
1236H	24H
1237H	

PUSH DI

SP → 1230H	
1231H	93H
1232H	5FH
1233H	C2H
1234H	85H
1235H	86H
1236H	24H
1237H	

PUSH DX

1230H	
1231H	
SP → 1232H	
1233H	C2H
1234H	85H
1235H	86H
1236H	24H
1237H	

POP BX

1230H	
1231H	
1232H	
1233H	
SP → 1234H	
1235H	86H
1236H	24H
1237H	

POPF

تمرینهای فصل 3:

- (1) دستورات `push` و `pop` را توضیح دهید و بگویید که چگونه عمل میکنند؟
- (2) در مورد حافظه پشته چه میدانید؟
- (3) آدرس دهی مستقیم و آدرس دهی غیرمستقیم پایه را شرح دهید.
- (4) مقدار ثبات مقصد را در هر یک از دستورات زیر بیابید؟

`X db 12`

`Y db 0d2 h`

`Z db "ali"`

`Mov al, x`

`Inc al`

`Mov bl, y`

`Dec bl`

`Mov ch, 92`

`Xchg ch, bl`

`Mov dh, z`

توضیحات و مثالهای تکمیلی برای چند دستور:

دستورالعمل های انتقال داده مقادیر را از یک محل به محل دیگر کپی می کنند.

MOV
XCHG
LEA

MOV

ساده ترین دستورالعمل MOV است که دارای دو عملوند است. این دستورالعمل محتوای دومین عملوند خود را در اولین کپی می کند. فرم کلی آن به صورت زیر است:

mov Dest, Source

دستور MOV یک کپی از Source را گرفته و آنرا در Dest ذخیره می کند. محتوای Source بعد از اجرای دستور تغییر نمی کند ولی مقدار قبلی Dest رونویسی می شود.

دستور MOV مشابه دستور انتساب در زبان های سطح بالا است ; Source := Dest (در زبان Pascal یا ; Dest=Source در زبان C .)

با توجه به نوع عملوندها، انواع مختلفی از دستورالعمل MOV را می توان داشت. متداولترین آنها عبارتند از:

mov register, register **mov memory, register** **mov register, memory**
mov memory, immediate data **mov register, immediate data** **mov**
AX/AL, memory **mov memory, AX/AL** **mov segment register,**
memory 16 **mov segment register, register 16** **mov register 16,**
segment register **mov memory 16, segment register**

چند موضوع مهم درباره دستور MOV را باید همواره بخاطر داشت:

1. انتقال حافظه به حافظه وجود ندارد. یعنی هر دو عملوند همزمان نمی توانند عملوند حافظه ای

باشند.

2. عملوندها می تواند از نوع بایت یا کلمه باشند. اما هر دو عملوند حتما باید هم اندازه باشند (برای

مثال دستور MOV AX, BL اشتباه است.) این برای عملوند های حافظه و ثبات هم باید رعایت شود

(اگر متغیری را یک بایتی تعریف کنید و آنرا در ثبات AX منتقل کنید اسمبلر پیغام خطا صادر می کند.)

3. با این دستور نمی توان یک داده فوری را در یک ثبات سگمنت منتقل کرد.

4. هر دو عملوند نمی توانند ثبات سگمنت باشند.

5. هر کدام از ثبات همه منظوره را می توان به جای AX بکار برد.

mov ES, AX **mov AX, 40h**

6. دستور MOV روی هیچکدام از فلگ ها تاثیری ندارد.

XCHG

دستورالعمل xchg محتوای دو عملوند خود را جابجا می کند. فرم کلی آن به صورت زیر است:

xchg Operand1, Operand2

مقدار هر دو عملوند در اثر اجرا تغییر می کند.

چهار شکل خاص برای این دستور وجود دارد:

xchg register, memory xchg register, register xchg ax, register16

ترتیب علموندها اهمیت ندارد. می توانید xchg mem,reg یا xchg reg,mem را بنویسید نتیجه

فرقی ندارد. اکثر اسمبلرها بطور خودکار کد کوتاهتر را انتخاب می کنند.

هر دو عملوند باید یک اندازه باشند.

دستور xchg روی هیچیک از فلگ ها تاثیر نمی گذارد.

LEA

دستورالعمل lea (load effective address) برای مقداردهی اشاره گرها استفاده می شود. فرم

خاص آن به صورت زیر است:

lea register16, memory

این دستور آدرس موثر یک محل خاص از حافظه را درون یک ثبات همه منظوره ذخیره می کند .

منظور از آدرس موثر آدرس نهائی حافظه بعد از کلیه محاسبات آدرسی است.

مثال. دستور زیر مقدار 1224 h را در ثبات AX قرار می دهد.

lea AX, DS:[1234h]

دستور mov ax, immediate data هم همین عمل را انجام می دهد. تفاوت آنها در این است که

دستورالعمل lea محاسبه آدرسی و انتقال داده را همزمان انجام می دهد.

مثال. دستور زیر آدرس حاصل از محاسبه BP+SI+4 را در ثبات AX قرار می دهد. ابتدا مقادیر را

به هم جمع کرده سپس در ثبات منتقل می کند.

lea bx, 4[bp+si]

دستورالعمل lea روی فلگ ها تاثیر ندارد.

INC

دستورالعمل inc (increment) یک واحد به عملوند خود اضافه می کند. شکل کلی آن به صورت

زیر است:

inc dest

این دستورالعمل عدد 1 را با dest جمع و حاصل را در خود dest ذخیره می کند.

دستور inc به شکل های زیر می تواند باشد:

inc memory

inc register

عملوند دستور می تواند ثبات یا مکانی از حافظه باشد. اندازه عملوند می تواند 0 یا 18 بیتی باشد.

دستور `inc` فشرده تر و اغلب سریع تر از دستور `add` است. به استثنای فلگ `Carry` بقیه فلگ ها مشابه دستورالعمل `add` تغییر می کنند. توجه کنید که این دستور بر روی فلگ

`Carry` تاثیر ندارد و برای تاثیر روی فلگ `Carry` باید از دستورالعمل `ADD` استفاده شود. افزایش شمارنده حلقه و اندیس آرایه یکی از متداولترین کاربردهای دستور `inc` است.

DEC

دستورالعمل `dec` (decrement) یک واحد از عملوند خود کم می کند و حاصل را در خود عملوند ذخیره می نماید.

dec dest

عملوند دستور `dec` می تواند ثبات یا حافظه باشد. به استثنای فلگ `Carry` بقیه فلگ ها مشابه دستورالعمل `sub` تغییر می کنند.